

Dilema veche – 29 aprilie 2011

Europa Liberă - fereastra spre România și spre lume

Ross Johnson a fost director al Radio Europa Liberă între 1988 și 2002. La București, Ross Johnson a pledat pentru strângerea de fonduri necesare digitalizării arhivelor REL. El a anunțat că este posibil un acord între Institutul Hoover și IICCMER și Arhivele Naționale, pentru a aduce la București copii ale arhivelor REL. Arhivele emisiunilor sînt la Institutul Hoover, iar arhivele Institutului de cercetare afiliat postului de radio Europa Liberă se află la Budapesta. Pînă acum, arhive REL au ajuns în Polonia, Ungaria și Cehia.

Este corectă afirmația că Radio Europa Liberă a contribuit la căderea comunismului?

Cred că e corect să spunem că Radio Europa Liberă a jucat un rol foarte important în sfîrșitul comunismului. Nu putem spune că doar Europa Liberă a făcut asta, dar Radio Europa Liberă a fost un factor important în păstrarea speranței, informîndu-i pe oameni în legătură cu ce se întîmpla atunci în Europa și în restul lumii, difuzînd vocile disidenților, ale opoziției. Europa Liberă a fost un fel de portavoce. Singurul mod în care disidenții puteau comunica cu populația era prin intermediul Europei Libere. Se știe cît de deranjate de Europa Liberă erau autoritățile comuniste.

Ați lansat la București volumele Audiovizualul Războiului Rece: Impactul asupra Uniunii Sovietice și Europei de Est – O colecție de studii și documente și Radio Europa Liberă și Radio Libertatea. Anii CIA-ului și dincolo de ei.

Cartea despre Radio Europa Liberă și CIA tratează istoria de început a Europei Libere, în anii '50-'60. Am avut posibilitatea să folosesc arhivele guvernului american, documente care nu mai fuseseră cercetate înainte. M-am concentrat asupra faptului că Radio Europa Liberă era un parteneriat public-privat, adică implica atît guvernul cît și cîțiva americani, persoane private importante. Era un parteneriat și între americani și oameni de radio est-europeni, ca cei români, care aveau un grad mare de autoritate editorială în cadrul acestei structuri. De aceea Radio Europa Liberă era atît de eficient. Cealaltă carte numită Audiovizualul Războiului Rece: Impactul asupra Uniunii Sovietice și Europei de Est, la care sînt coeditor, cuprinde texte scrise de veterani ai Europei Libere și de cercetători americani și europeni. Volumul cuprinde și o colecție de documente din arhivele comuniste care arată felul în care regimurile percepeau și încercau să contracareze Radio Europa Liberă.

Ați menționat CIA. Este o instituție care continuă să fascineze. Care a fost rolul CIA legat de Europa Liberă?

Da, așa este, e o instituție care-i fascinează pe oameni din toată lumea. Trebuie să ne întoarcem la finele anilor '40, ca să înțelegem cum a pornit proiectul Europa Liberă. Exista deja Vocea Americii care începuse să emită în Rusia și apoi în alte țări din zonă. Apoi, un grup din afara guvernului american și altul din interior – în special George Kennan, de la Departamentul de Stat, și Frank Wisner, de la o instituție care avea să devină parte a CIA – au considerat că era

nevoie de modalități non-militare de a contracara amenințarea sovietică. Au ajuns la concluzia că pot folosi talentul unor emigranți din Estul Europei în campania de a contracara influența sovietică. Proiectul a fost la început finanțat și supervizat de CIA pentru că pe vremea aceea nici un alt organism al guvernului american nu putea face asta. Pe atunci, Departamentul de Stat nu prea vroia să aibă de-a face cu emigranții est-europeni, așa că totul a căzut în sarcina CIA. Dar persoane private din Comitetul Național pentru o Europă Liberă au insistat ca postul să aibă propria autoritate și le-au dat de furcă celor de la CIA cerînd, dacă nu o independență editorială absolută, măcar un grad ridicat de libertate. În multe privințe, CIA, pe vremea aceea, prin asemenea proiecte acționa cam ca British Council, era pe post de finanțator, încerca să țină sub supraveghere ce se întîmpla, dar se poate spune cu certitudine că nu administra pînă în cel mai mic detaliu aceste proiecte și exista un grad ridicat de independență editorială. Proiecte ca Europa Liberă nu ar fi fost eficiente dacă nu ar fi avut un grad ridicat de independență. E important de știut că CIA avea grijă să nu amestece, așa cum se spune, „merele cu perele”. De exemplu, Radio Europa Liberă nu a fost niciodată folosit pentru spionaj. Finanțarea de către CIA a continuat în anii '50 și '60, dar la un moment dat a devenit ceva nefezabil în contextul politic intern american din acea vreme, iar în 1971 Congresul american a interzis ca Radio Europa Liberă să mai fie finanțat de CIA și a fost nevoie de un nou mecanism de finanțare, mai întîi finanțare de la Departamentul de Stat, vreo doi ani, apoi de la un organism independent – Comitetul Executiv de Radiodifuziune, așa că după 1971 CIA nu a mai avut nici un rol. Evident că autoritățile comuniste și Securitatea nu au crezut acest lucru și au continuat să caute comploturi ale CIA.

Perioada în care Congresul a interzis CIA să mai finanțeze Europa Liberă coincide cu „deschiderea” în Occident de care se bucura Ceaușescu. În timp ce dictatorul era primit cu brațele deschise în SUA sau Marea Britanie, Securitatea îi închidea și hărțuia pe români.

Politica americană externă și de securitate era una de încurajare a ceea ce poate fi numit „comunism naționalist”, de încurajare a oricăror devieri de la politicile sovietice și de la controlul sovietic. Așa că atunci cînd regimul comunist românesc, întîi sub Gheorghiu-Dej, apoi sub Ceaușescu, a avut poziții diferite de cel sovietic, în multe chestiuni internaționale, precum relațiile cu Germania, Israel, aranjamentele din interiorul pactului de la Varșovia, toate acestea erau văzute la Washington ca pozitive și demne de sprijin. Una dintre funcțiunile REL în acea vreme era să facă publice și cunoscute în Estul Europei inițiativele, independente de sovietici, ale autorităților române pe scena internațională. La noi la radio numeam „cross-reporting” acel tip de programe și știri destinate Cehoslovaciei sau Poloniei despre așa-numita „deviere românească” de la politica sovietică. Dar, în același timp, de-a lungul anilor, regimul lui Ceaușescu a devenit în plan intern din ce în ce mai represiv, așa că serviciul românesc al REL avea datoria să adopte o atitudine critică în această privință. Nu era întotdeauna posibilă combinarea celor două aspecte fără să apară controverse și probleme iar, de multe ori, Ambasada americană la București nu era prea încîntată de tonul critic al programelor REL pentru români. Pînă la urmă, în anii '80 lucrurile s-au schimbat în plan internațional, în așa fel încît așa-numita „deviere românească” nu mai era așa de importantă, astfel încît centrală a devenit critica și abordarea represiunii, din plan intern, în România.

Am discutat despre rolul Radio Europa Liberă în căderea comunismului. Acest post de radio emite încă în zone cu regimuri nedemocratice din Orientul Mijlociu și Asia Centrală. Pot Europa Liberă și mass-media occidentale, în general, să joace același rol ca cel pe care l-au avut în căderea comunismului? De exemplu, Radio Viitorul, o ramură a Europei Libere, emite în Iran și are o mare audiență.

Cu siguranță mass-media independentă joacă un rol foarte important. Radio Europa Liberă încă joacă un rol important în Iran, Afganistan, Irak, Pakistan, în toate fostele republici sovietice din Asia Centrală și Caucaz. Este nevoie în continuare de informare independentă și am văzut asta în cazul „primăverii arabe“, anul acesta. Radio Europa Liberă nu mai are, ca în timpul Războiului Rece, monopolul asupra informației independente, alături de posturi ca Vocea Americii. Acum există o multitudine de canale independente și mai este rolul important al rețelelor de socializare de pe Internet prin care oamenii comunică între ei. Și televiziunea prin satelit a devenit extrem de importantă. Toate acestea nu existau în timpul Războiului Rece. Nu mai avem același public receptiv la mesajele Occidentului, cum se întâmpla cu publicul din Estul Europei care dorea să se reconecteze cu restul Europei. Dar, oricum e clar că nu poți scăpa de un regim autoritar fără informații independente.

Au existat controverse legate de prezența sau menționarea disidenților români la Radio Europa Liberă. Au fost voci care au susținut că publicitatea pe care Radioul le-o făcea atrăgea furia Securității. Alții spun că, dimpotrivă, celebritatea îi proteja.

Publicitatea pe care Radio Europa Liberă le-o oferea disidenților din Europa de Est și din Uniunea Sovietică a jucat un rol nu doar în a face cunoscute opiniile lor, dar și în protejarea lor. Ce știu eu de la persoane care au fost hărțuite sau închise de autoritățile comuniste este că erau cu atât mai protejate de regim cu cât era mai cunoscută cauza lor în Vest. Unii au susținut că publicitatea aceasta cu cât era mai mare cu atât îi punea mai mult pe disidenți în pericol și că aceste chestiuni trebuiau discutate la nivel informal cu autoritățile comuniste. Dar disidenții și cei care au făcut închisoare spun că se simțeau mai în siguranță cu cât erau mai cunoscuți în Occident. Asta nu le rezolva problemele, dar le îmbunătățea situația.

La mine în familie se asculta Europa Liberă, dar eu copil fiind nu mai țin minte decât muzica. Radio Europa Liberă era mai mult decât un canal de informare, era o fereastră spre normalitatea occidentală.

Ideea era ca Europa Liberă să acopere lipsa unor canale naționale libere și deci să ofere totul. Da, erau știri, dar și programe culturale, istorice, sport, religie și programe de divertisment, muzică. Era o fereastră nu doar spre ceea ce se întâmpla în realitate în România, dar și spre lume. Cred că în anii 60 aveam muzică 20% din program. Muzica era și o modalitate de a-i atrage pe ascultătorii mai tineri, pe principiul că, după ce au ascultat muzica, poate stau și ascultă și comentariile politice.

În timpul Războiului Rece existau două sisteme complet diferite și de multe ori succesul Occidentului, de exemplu, era în parte datorat, cel puțin ca imagine, comparației cu Estul

comunist. Asta a dat acea soft-power de care s-au bucurat Europa și SUA și care acum este tot mai firavă într-o lume în care nu mai există „buni” și „răi”. De exemplu, pentru Orientul Mijlociu, SUA și Europa nu mai reprezintă ceea ce au reprezentat pentru est-europeni în comunism.

Trăim într-o lume mult mai complicată, așa că misiunea de a atrage publicul este mai dificilă și, în multe locuri din lume, există o – să zicem – înclinație mai scăzută spre a privi, pentru modele, spre Vestul Europei, spre SUA. În Estul Europei a existat o idealizare a Occidentului iar lucrurile nu erau așa de frumoase cum păreau, nu era „cetatea strălucitoare de pe deal”, conform descrierii lui Ronald Reagan, dar era o atracție puternică spre Occident, care azi a scăzut. Acum sînt multiple surse de informare, lumea este mult mai diversificată. Dar încă există setea de informare și, în cazul revoltelor arabe, vedem că e vizibilă căutarea surselor independente de informare, bineînțeles că nu toate sînt americane. Dar, de exemplu, în timpul evenimentelor din Egipt, o mare audiență a avut televiziunea prin satelit Ahura, care este americană. Deci sursele americane de informare sînt importante, nu ca în vremea Războiului Rece, dar joacă încă un rol.

SUA au alocat fonduri importante pentru proiecte în țări ca Iranul, similare Europei Libere în timpul Războiului Rece, adică proiecte prin care speră să cîștige, și folosesc expresia americană „inimile și mințile” populației. Dar rezultatele – spun unii – se cam lasă așteptate.

E nevoie de răbdare pînă să obținem un impact al acestor proiecte, să le zicem, „de influențare”. E drept că Iranul nu a urmat, anul acesta, exemplul statelor arabe din zonă, dar sînt numeroase convulsii și tensiuni în profunzime în Iran, gînditori iranieni independenți comunică foarte mult între ei. Cei care nu mai au răbdare și vor să vadă un Iran democratic ar trebui să își aducă aminte cît de mult a durat să apară schimbarea în Estul Europei și în Uniunea Sovietică. Administrația Nixon începuse să elimine aproape Radio Europa Liberă, dar din fericire decizia a fost anulată.

De cine vă aduceți aminte cu afecțiune de la Europa Liberă, serviciul român?

În prima perioadă de trei ani, cînd am lucrat la Europa Liberă, prin anii '60, l-am cunoscut pe Noël Bernard, un director legendar. Să vă povestesc o anecdotă despre el – Ceaușescu merge în vizită într-un sat și nimeni nu-l recunoaște; mirat, el întrebă „Păi, cum nu știți cine sînt, doar mă auziți tot timpul la radio?!”, la care oamenii îi răspund: „Vai, domnule Noël Bernard, bun venit în satul nostru!”.

<http://www.dilemaveche.ro/sectiune/societate/articol/europa-libera-fereastra-romania-lume>

Radio România Actualități – 29 aprilie 2011
Radio Europa Liberă "nu a fost folosit pentru spionaj"

Fostul director al Radio Europa Liberă, Ross Johnson, afirmă într-un interviu pentru Radio România că proiecte supervizate de CIA "nu ar fi fost eficiente dacă nu ar fi avut un grad ridicat de independență".

Radio Europa Liberă a fost luat naștere ca o modalitate de a contracara amenințarea sovietică în Europa, afirmă într-un interviu acordat pentru redactorul Radio România Carmen Gavrilă fostul director al postului, Ross Johnson.

El a lansat la București, volumele "Audiovizualul Războiului Rece: Impactul asupra Uniunii Sovietice și Europei de Est: O colecție de studii și documente și "Radio Europa Liberă și Radio Libertatea. Anii CIA-ului și dincolo de ei".

În cartea despre legătură dintre Europa Liberă și CIA, Ross Johnson amintește faptul că agenția americană de informații a finanțat și supervizat proiectul în contextul în care nicio altă agenție nu părea dispusă să facă acest lucru.

"Proiectul a fost la început finanțat și supervizat de CIA pentru că pe vremea aceea niciun alt organism al guvernului american nu putea face asta. Pe atunci Departamentul de Stat nu prea vroia să aibă de a face cu emigranții est europeni, așa că totul a căzut în sarcina CIA", spune Ross Johnson.

El a explicat că ideea care a stat la baza înființării Radio Europa Liberă a fost să fie implicați imigranți din Europa de Est în campania antisovietică.

"George Kennan de la Departamentul de Stat și Frank Wisner de la o instituție care avea să devină parte a CIA, au considerat că era nevoie de modalități non-militare de a contracara amenințarea sovietică. Au ajuns la concluzia că pot folosi talentul unor emigranți din Estul Europei în campania de a contracara influența sovietică", a mai spus Ross Johnson.

"Grad ridicat" de independență

Acesta susține că proiecte ca Europa Liberă nu ar fi fost eficiente dacă nu ar fi avut un grad ridicat de independență.

"E important de știut că CIA avea grijă să nu amestece, așa cum se spune, "merele cu perele". De exemplu, Radio Europa Libera nu a fost niciodată folosit pentru spionaj", a mai spus Ross Johnson.

"Finanțarea de către CIA a continuat în anii 50 și 60 dar la un moment dat a devenit ceva nefezabil în contextul politic intern american din acea vreme iar în 1971 Congresul american a interzis ca Radio Europa Liberă să mai fie finanțat de CIA și a fost nevoie de un nou mecanism de finanțare, mai întâi finanțare de la Departamentul de Stat, vreo doi ani, apoi de la un organism independent – Comitetul Executiv de Radiodifuziune," potrivit lui Ross Johnson.

El a afirmat că Radio Europa Liberă continuă să joace un rol importante în state din Orientul Mijlociu, foste republici sovietice dar și în țările arabe.

"Cu siguranța mass media independente joacă un rol foarte important. Radio Europa Liberă încă joacă un rol important în Iran, Afganistan, Irak, Pakistan, în toate fostele republici sovietice din Asia Centrală și Caucaz.

"Este nevoie în continuare de informare independentă și am văzut asta în cazul „primăverii arabe”, a declarat fostul director al Radioului Europa Liberă.

Citiți [aici](#) varianta integrală a interviului acordat de Ross Johnson redactorului Radio România Carmen Gavrilă.

<http://www.romania-actualitati.ro/rrapages/view/28421>

Radio România Actualități – 28 aprilie 2011 Europa Liberă – fereastră spre România și spre lume

Este corectă afirmația că Radio Europa Liberă a contribuit la căderea comunismului?

Ross Johnson: Cred că e corect să spunem că Radio Europa Liberă a jucat un rol foarte important în sfârșitul comunismului. Nu putem spune că doar Europa Liberă a făcut asta dar a fost un factor important în păstrarea speranței, informându-i pe oameni în legătură cu ce se întâmpla atunci în Europa și în restul lumii, difuzând vocile dizidenților, ale opoziției. Europa Liberă a fost un fel de portavoce. Singurul mod în care dizidenții puteau comunica cu populația era prin intermediul Europei Libere. Se știe cât de deranjate de Europa Liberă erau autoritățile comuniste.

Ați lansat la București, volumele "Audiovizualul Războiului Rece: Impactul asupra Uniunii Sovietice și Europei de Est: O colecție de studii și documente, și "Radio Europa Liberă și Radio Libertatea. Anii CIA-ului și dincolo de ei".

Ross Johnson: Cartea despre Radio Europa Liberă și CIA tratează istoria de început a Europei Libere, în anii 50-60. Am avut posibilitatea să folosesc arhivele guvernului american, documente care nu mai fuseseră folosite înainte. M-am concentrat asupra faptului că Radio Europa Liberă era un parteneriat public-privat, adică implica atât guvernul cât și câțiva americani, persoane private importante.

Era un parteneriat și între americani și oameni de radio est-europeni, ca cei români, care aveau un grad mare de autoritate editorială în cadrul acestei structuri. De aceea Radio Europa Liberă era atât de eficient.

Cealaltă carte numită "Audiovizualul Războiului Rece: Impactul asupra Uniunii Sovietice și Europei de Est" la care sunt co-editor cuprinde texte scrise de veterani ai Europei Libere și de cercetători americani și europeni. Volumul cuprinde și o colecție de documente din arhivele comuniste care arata cum regimurile percepeau și încercau să contracareze Radio Europa Liberă.

Ați menționat CIA. Este o instituție care continuă să fascineze. Care a fost rolul CIA legat de Europa Liberă?

Ross Johnson: Da așa este, e o instituție care fascinează oameni din toată lumea. Trebuie să ne întoarcem la finalul anilor 40 ca să înțelegem cum a pornit proiectul Europa Liberă. Exista deja Vocea Americii care începuse să emită în Rusia apoi în alte țări din zonă.

Apoi, un grup din afara guvernului american și altul din interior, în special George Kennan de la Departamentul de Stat și Frank Wisner de la o instituție care avea să devină parte a CIA, au considerat că era nevoie de modalități non-militare de a contracara amenințarea sovietică.

Au ajuns la concluzia că pot folosi talentul unor emigranți din Estul Europei în campania de a contracara influența sovietică. Proiectul a fost la început finanțat și supervizat de CIA pentru că pe vremea aceea niciun alt organism al guvernului american nu putea face asta.

Pe atunci Departamentul de Stat nu prea vroia să aibă de a face cu emigranții est europeni, așa că totul a căzut în sarcina CIA. Dar persoane private din Comitetul Național pentru o Europă Liberă au insistat ca postul să aibă propria autoritate și le-au dat de furcă celor de la CIA cerând dacă nu o independență editorială absolută măcar un grad ridicat.

În multe privințe, CIA pe vremea aceea prin asemenea proiecte acționa cam ca British Council, era pe post de finanțator, încerca să țină sub supraveghere ce se întâmpla dar se poate spune cu certitudine că nu administra până în cel mai mic detaliu aceste proiecte și exista un grad ridicat de independență editorială. Proiecte ca Europa Liberă nu ar fi fost eficiente dacă nu ar fi avut un grad ridicat de independență. E important de știut că CIA avea grijă să nu amestece, așa cum se spune, „merele cu perele”.

De exemplu, Radio Europa Liberă nu a fost niciodată folosit pentru spionaj. Finanțarea de către CIA a continuat în anii 50 și 60 dar la un moment dat a devenit ceva nefezabil în contextul politic intern american din acea vreme iar în 1971 Congresul american a interzis ca Radio Europa Liberă să mai fie finanțat de CIA și a fost nevoie de un nou mecanism de finanțare, mai întâi finanțare de la Departamentul de Stat, vreo doi ani, apoi de la un organism independent – Comitetul Executiv de Radiodifuziune, așa că după 1971 CIA nu a mai avut niciun rol. Evident că autoritățile comuniste și Securitatea nu au crezut asta și au continuat să caute comploturi ale CIA

Perioada în care Congresul a interzis CIA să mai finanțeze Europa Liberă coincide cu deschiderea

în Occident de care se bucura Ceaușescu. În timp ce dictatorul era primit cu brațele deschise în SUA sau Marea Britanie, Securitatea închidea și hărțuia românii.

Ross Johnson: Politica americană externă și de securitate era una de încurajare a ceea ce poate fi numit „comunism naționalist”, de încurajare a oricăror devieri de la politicile sovietice și de la controlul sovietic.

Așa că atunci când regimul comunist românesc, întâi sub Gheorghiu Dej apoi sub Ceaușescu a avut poziții diferite de cel sovietic în multe chestiuni internaționale, ca relațiile cu Germania, Israel, aranjamentele din interiorul pactului de la Varșovia, toate acestea erau văzute la Washington ca fiind pozitive și demne de sprijin.

Una dintre funcțiunile REL în acea vreme era să facă publice și cunoscute în Estul Europei inițiativele independente de sovietici ale autorităților române pe scena internațională. La noi la radio numeam „cross-reporting” acel tip de programe și știri destinate Cehoslovaciei sau Poloniei despre așa numita „deviere românească” de la politica sovietică.

Dar în același timp, de-a lungul anilor, regimul lui Ceaușescu a devenit în plan intern din ce în ce mai represiv așa că serviciul românesc al REL avea datoria să adopte o atitudine critică în această privință. Nu era întotdeauna posibilă combinarea celor două aspecte fără să apară controverse și probleme iar de multe ori ambasada americană la București nu era prea încântată de tonul critic al programelor REL pentru români.

Până la urmă, în anii 80 lucrurile s-au schimbat în plan internațional în așa fel încât așa numita „deviere românească” nu mai era așa de importantă așa că centrală a devenit critica și abordarea represiunii din plan intern în România.

Am discutat despre rolul Radio Europa Liberă în căderea comunismului. Acest radio emite încă în zone cu regimuri nedemocratice din Orientul Mijlociu și Asia Centrală. Pot Europa Liberă și mass-media occidentale în general să joace același rol ca în căderea comunismului? De exemplu, Radio Viitorul, o ramură a Europei Libere emite în Iran și are o mare audiență.

Ross Johnson: Cu siguranță mass media independente joacă un rol foarte important. Radio Europa Liberă încă joacă un rol important în Iran, Afganistan, Irak, Pakistan, în toate fostele republici sovietice din Asia Centrală și Caucaz. Este nevoie în continuare de informare independentă și am văzut asta în cazul „primăverii arabe” anul acesta. Radio Europa Liberă nu mai are ca în timpul Războiului Rece, monopolul asupra informației independente, alături de posturi ca Vocea Americii.

Acum există o multitudine de canale independente și mai este rolul important al rețelelor de socializare de pe internet prin care oamenii comunică între ei. Și televiziunea prin satelit a devenit extrem de importantă.

Toate acestea nu existau în Războiul Rece. Nu mai avem același public receptiv la mesajele Occidentului cum se întâmpla cu publicul din Estul Europei care dorea să se reconecteze cu restul Europei. Dar, oricum e clar că nu poți scăpa de un regim autoritar fără informații independente.

Au existat controverse legate de prezența sau menționarea dizidenților români la Radio Europa Liberă. Au fost voci care au susținut că publicitatea pe care radioul le-o făcea atrăgea furia Securității. Alții spun că dimpotrivă celebritatea îi proteja.

Ross Johnson: Publicitatea pe care Radio Europa Liberă le-o oferea dizidenților din Europa de Est și din Uniunea Sovietică a jucat un rol nu doar în a face cunoscute opiniile lor dar și în protejarea lor. Ce știu eu de la persoane care au fost hărțuite sau închise de autoritățile comuniste este că erau cu atât mai protejate de regim cu cât era mai cunoscută cauza lor în Vest.

Unii au susținut că publicitatea aceasta cu cât era mai mare cu atât îi pune mai mult pe dizidenți în pericol și că aceste chestiuni trebuiau discutate la nivel informal cu autoritățile comuniste. Dar dizidenții și cei care au făcut închisoare spun că se simțeau mai în siguranță cu cât erau mai cunoscuți în Occident. Asta nu le rezolva problemele dar le îmbunătățea situația.

La mine în familie se asculta Europa Liberă, dar eu copil fiind nu mai țin minte decât, muzica. Radio Europa Liberă era mai mult decât un canal de informare, era o fereastră spre normalitatea occidentală.

Ross Johnson: Ideea era ca Europa Liberă să acopere lipsa unor canale naționale libere și deci să ofere totul. Da, erau știri dar și programe culturale, istorice, sport, religie și programe de divertisment, muzică. Era o fereastră nu doar spre ceea ce se întâmpla în realitate în România dar și spre lume. Cred că în anii 60 aveam muzică 20% din program. Muzica era și o modalitate de a atrage ascultătorii mai tineri pe principiul că după ce au ascultat muzica poate stau și ascultă și comentariile politice.

În timpul Războiului Rece existau două sisteme complet diferite și de multe ori succesul Occidentului de exemplu era în parte datorat, cel puțin ca imagine, comparației cu Estul comunist. Asta a dat acea soft-power de care s-au bucurat Europa și SUA și care acum este tot mai firavă într-o lume în care nu mai există „buni” și „răi”. De exemplu pentru Orientul Mijlociu, SUA și Europa nu mai sunt ce erau pentru est-europeni în comunism.

Ross Johnson: Trăim într-o lume mult mai complicată așa că misiunea de a atrage publicul este mai dificilă și în multe locuri din lume, există o, să zicem, înclinație mai scăzută spre a privi pentru modele spre Vestul Europei, spre SUA. În Estul Europei a existat o idealizare a Occidentului iar lucrurile nu erau așa de frumoase cum păreau, nu era „cetatea strălucitoare de pe deal” conform descrierii lui Ronald Reagan, dar era o atracție puternică spre Occident care azi a scăzut.

Acum sunt surse multiple de informare, lumea este mult mai diversificată. Dar încă există setea de informare și în cazul revoltelor arabe vedem că e vizibilă căutarea surselor independente de informare, bineînțeles că nu toate sunt americane.

Dar de exemplu, în timpul evenimentelor din Egipt o mare audiență a avut televiziunea prin satelit Ahura care este americană. Deci sursele americane de informare sunt importante, nu ca în vremea Războiului Rece, dar joacă încă un rol.

SUA au alocat fonduri importante pentru proiecte în țări ca Iranul, similare Europei Libere în timpul Războiului Rece, adică proiecte prin care speră să câștige, și folosesc expresia americană „inimile și mințile” populației. Dar rezultatele, spun unii, se cam lasă așteptate.

Ross Johnson: E nevoie de răbdare până să obținem un impact al acestor proiecte, să le zicem, „de influențare”. E drept că Iranul nu a urmat, anul acesta, exemplul statelor arabe din zonă dar sunt numeroase convulsii și tensiuni în profunzime în Iran, gânditori iranieni independenți comunică foarte mult între ei.

Cei care nu mai au răbdare și vor să vadă un Iran democratic ar trebui să își aducă aminte cât de mult a durat să apară schimbarea în Estul Europei și în Uniunea Sovietică. Administrația Nixon începuse să elimine aproape Radio Europa Liberă, dar din fericire decizia a fost anulată.

De cine vă aduceți aminte cu afecțiune de la Europa Liberă, serviciul român?

Ross Johnson: În prima perioadă de 3 ani când am lucrat la Europa Liberă, prin anii 60, l-am cunoscut pe Noel Bernard, un director legendar. Să vă povestesc o anecdotă despre el - Ceaușescu merge în vizită într-un sat și nimeni nu îl recunoaște, mirat el întreabă „păi cum nu știți cine sunt, doar mă auziți tot timpul la radio” la care oamenii îi răspund: „Vai domnule Noel Bernard, bun venit în satul nostru!”.

Ross Johnson a fost director al Radio Europa Liberă între 1988 și 2002. La București, Ross Johnson a pledat pentru strângerea de fonduri pentru digitalizarea arhivelor REL.

El a anunțat că este posibil un acord între Institutul Hoover și IICCMER și Arhivele Naționale pentru a aduce la București copii ale arhivelor REL.

Arhivele emisiunilor sunt la Institutul Hoover iar arhivele institutului de cercetare afiliat radioului sunt la Budapesta. Pana acum arhive REL au ajuns în Polonia, Ungaria și Cehia.

<http://www.romania-actualitati.ro/europa-libera-ferestra-spre-romania-si-spre-lume-28418>

TVR – 27 aprilie 2011

Europa Liberă își dezvăluie secretele după 20 de ani

Ross Johnson nu s-a temut nicio clipă pentru viața lui cât timp a condus Europa Liberă. În anii '60, a lucrat 3 ani la postul de radio și s-a întors ca director în 1988, cu un an înainte de căderea comunismului în Europa de Est.

La mai bine de 2 decenii de la prăbușirea regimurilor totalitare, o parte nevăzută a Europei Libere este dezvăluită publicului de arhivele radioului, dar și ale CIA.

<http://tvr.ro/articol.php?id=102035>

Evenimentul zilei – 28 aprilie 2011

Ross Johnson: "Violența metodelor românești împotriva Europei Libere a fost unică"

Un fost director al Radio Europa Liberă vorbește despre apucăturile teroriste ale Securității ceaușiste în lupta cu undele care aduceau libertatea în casele românilor.

Nicăieri nu a fost Războiul Rece mai dur pentru România comunistă decât în bătălia invizibilă purtată de poliția politică a lui Nicolae Ceaușescu cu vocile, ideile și aspirațiile lansate în eter de Europa Liberă. Și nimic nu a lipsit din arsenalul Securității – nici atacurile brutale, nici bombele deghizate în colete, nici măcar Carlos Șacalul, mâna de ajutor în vremuri grele a dictatorului de la București.

Înainte de 1989, 60% din populația adultă a României asculta, cu un amestec de speranță și teamă, Europa Liberă. Decenii mai târziu, într-un prezent lipsit de repere, despre postul de radio se crede că a fost oficina intereselor americane. Într-un fel, a fost. Dar nu a evitat niciodată să-l critice dur pe Ceaușescu, chiar și atunci când președinții americani îi strângeau călduros mâna și închideau ipocrit ochii.

Ross Johnson, fost director al postului de radio între 1988 și 2002 și unul dintre scribii cei mai autorizați ai istoriei consumate în eterul Războiului Rece, relatează într-un interviu pentru EVZ povestea neromanțată din spatele unui duel unic în spațiul comunist est-european. Cel dintre Securitate și Europa Liberă.

"Radioul a existat pentru că SUA l-au văzut ca pe un instrument util în contracararea presiunii și influenței sovietice. Ideea era să oferim nu doar informație, ci un întreg context național care era oprimat în regiune de sovietici. Dacă subversiv înseamnă să oferi informații și idei neplăcute pentru regimul comunist, atunci da, Europa Liberă a acționat subversiv", susține cercetătorul american.

În fața pericolului reprezentat de informație, dictaturile din spatele Cortinei de Fier au reacționat diferit. Majoritatea au preferat să infiltreze agenți și să provoace disensiuni. Una singură, reduta tiranică a lui Ceaușescu, a ales metode sângeroase. Iar Europa Liberă s-a transformat, sub asaltul dictaturii de la București, în epitoma rezistenței tăcute a românilor. O

scuză pentru a nu face nimic altceva? Răspunsurile gâfâie, precum un maratonist rătăcit la jumătatea cursei care ar fi trebuit să-i aducă descătușarea.

"S-a așteptat vreodată cineva ca Europa Liberă să rezolve toate problemele? Asta e absolut nerealist. Scopul postului a fost să pună punct confruntării din Europa și represiunii comuniste. Toate acestea s-au întâmplat. Ce a urmat după a fost, de la caz la caz, mai bine sau mai puțin bine. Dar niciodată n-a fost sarcina Europei Libere să rezolve asta", conchide Ross Johnson.

O JUMĂTATE DE PAS SPRE DISIDENȚĂ

"Europa Liberă era o fereastră spre lume pentru români"

EVZ: Domnule Johnson, de ce ar trebui să credem că emisiunile Europei Libere au avut ca scop educarea ascultătorilor, și nu mistificarea politică?

Ross Johnson: Au avut ca scop comunicarea, nu mistificarea, și doar într-o mică măsură educarea. Europa Liberă încerca să fie radioul liber care nu ar fi putut exista aici. Încerca să fie o sursă independentă de informații care să ofere o paletă largă de emisiuni – cultură, sport, educație, muzică. Europa Liberă era o fereastră spre lume pentru români, dar și o sursă de informații despre România, informații eliminate în media oficială.

Europa Liberă a avut un rol subversiv, fiind o instituție care obscura fie interesele CIA, fie interesele politice americane în bătălia dintre capitalism și comunism. Cum răspundeți unei astfel de opinii?

Europa Liberă a existat pentru că SUA au văzut-o ca pe un instrument util în contracararea presiunii și influenței sovietice. Deci da, a fost într-un fel o unealtă în confruntarea dintre Est și Vest. Dar a fost un instrument pașnic. Obiectivul Europei Libere era să contribuie la anularea divizării Europei și la sfârșitul regimurilor comuniste, dar indirect, prin informație și prin a le spune oamenilor că trăiau într-un sistem indezirabil. Așa că depinde ce înțelegeți prin subversiv. Dacă subversiv înseamnă să oferi informații și idei neplăcute pentru regimul comunist, atunci da, Europa Liberă a acționat subversiv. Dar postul nu a instigat niciodată la o revoltă armată.

A fost Europa Liberă o sursă jurnalistică echidistantă?

A încercat să furnizeze informații obiective, dar scopul său nu era neutru. Nu se mergea pe principiul "iată o informație, faceți ce vreți cu ea". Europa Liberă exista pentru a se opune puterii sovietice. Aspectul cu adevărat important e cum reușești să faci asta. Ideea Europei Libere era să ofere nu doar informație, ci un întreg context național care era oprimat.

Au existat cazuri de cenzură la Europa Liberă, de-a lungul timpului?

Orice organizație jurnalistică are o politică editorială, iar Europa Liberă n-a făcut excepție. Dacă ai un articol care se distanțează de această politică, atunci vei avea consecințe editoriale. Nu știu dacă asta se numește cenzură. Dar lucrul important în cazul Europei Libere e altul: autoritatea editorială revenea serviciilor naționale. Asta înseamnă ca responsabilul în cazul emisiunilor românești era șeful serviciului de limba română. Americanii erau doar publisheri. Sigur, într-o organizație jurnalistică, publisherul poate interveni, dar nu o face decât în cazuri excepționale. Dacă e forțat să intervină des, atunci e ceva în neregulă cu publisherul sau cu

responsabilul editorial. Ideea e că această problemă a controlului informației nu era o chestiune de primă mână, pentru că autoritatea era în mâinile șefilor de servicii naționale. Existau, în rest, ghiduri. De exemplu, nu puteai cere de la microfonul Europei Libere o insurecție armată în Europa de Est. Sau n-ar fi trebuit, deși se mai întâmpla uneori, să te referi la un dictator cu diverse porecle peiorative.

Și totuși, relatarea jurnalistică venea, de cele mai multe ori, la pachet cu neplăceri. Pentru cetățenii care trimiteau, de pildă, scrisori către Europa Liberă.

Unii cereau expres să nu le fie invocat numele, dar știu din literatura de specialitate că Securitatea intercepta scrisori și îi urmărea pe expeditori. În plus, vorbim și de oameni din Europa de Vest pe care Securitatea îi monitoriza sau cărora le trimitea bombe sub formă de colete.

Tentativele de infiltrare în cercurile Europei Libere au fost o particularitate a dictaturii ceaușiste? Arhivele Securității prezintă suficiente cazuri în acest sens.

Cred că trebuie să interpretăm dosarele Securității cu foarte mare grijă. Să le tratăm, oricum, cu scepticism și spun asta din poziția celui care a acumulat experiență comparativă în ceea ce privește activitatea polițiilor politice comuniste. Pe de altă parte, existau diferite moduri de a intra în contact cu această instituție. Unii puteau să spună din start "dispari". În cazul altora, securiștii, presați de cerințele superiorilor, ar fi putut vorbi din oficiu în locul sursei. Sunt, desigur, și cazurile reale de colaboratori. Lucrurile acestea sunt valabile, în egală măsură, și în cazul STASI, și în cel al Securității.

Îmi spuneți că avem în față un mod est-european (n.r. infiltrarea) de a trata problema?

Avem cazuri concrete. Andrzej Czechowicz, cel mai cunoscut agent infiltrat în redacția poloneză. Pavel Minařík, cel mai cunoscut agent ceh. Sau Oleg Tumanov, probabil cel mai flagrant caz, care a reușit să acceadă chiar la o poziție de conducere în cadrul serviciului de limba rusă. Interesant e că misiunea lor era să colecteze informații, eventual să provoace controverse, dar nu există niciun indiciu că au reușit să influențeze politica editorială a postului.

Rușii, polonezii sau cehii aveau divizii special înființate pentru a contracara activitatea Europei Libere?

Nu știu să fi existat vreun serviciu de tipul celui înființat de Securitate (n.r. "Operațiunea Eterul"). Aveau oameni care lucrau în sensul acesta, dar nu cred că dispuneau de un serviciu specializat.

România lui Ceaușescu era, în schimb, extrem de îngrijorată de activitatea postului.

Dictatorul român părea mai deranjat de Europa Liberă decât ceilalți, iar asta explică și violența metodelor folosite. Din acest punct de vedere, România e un caz unic. Atacurile asupra directorilor secției de limba română, coletele capcană, Carlos Șacalul – toate acestea sunt caracteristice doar României, doar lui Ceaușescu. E doar o jumătate de glumă în ceea ce voi spune, dar dacă ar fi existat mai mult control al KGB asupra Securității, nu am fi avut atentatele sângeroase asupra secției românești de la Europa Liberă. KGB încetase să mai folosească astfel de metode, era doar ideea lui Ceaușescu.

De altfel, un dictator care a avut o relație bună cu administrațiile americane... Politica SUA era să încurajeze comunismul național, eliberat de controlul sovietic. Misiunea Europei Libere era să publice informații despre comportamentul României pe scena internațională. În emisiunile de limba maghiară, de exemplu, vorbeam despre alierea lui Ceaușescu cu reformatorii cehoslovaci în 1968. A fost un fel de troc, pentru că în anii '60 criticile la adresa postului erau inexistente în media de la București. În tot acest timp însă, serviciul de limba română descria mediul intern și nu o făcea în termeni laudativi.

Nu e paradoxală tocmai această diferență între discursul critic al Europei Libere și obiectivele politice ale SUA?

Le-aș numi scopuri concurente. Și e adevărat, a existat pentru o vreme această contradicție. Dar în anii '80, dispărând până și lucrurile care meritau laudate în comportamentul internațional al României, atenția s-a îndreptat preponderent pe situația internă din țară.

"Îmi imaginez că Nicolae Ceaușescu trăia într-o lume iluzorie, atribuind Europei Libere mai multă importanță decât avea în realitate. Nu zic că radioul nu juca un rol, dar Ceaușescu îl supraevalua și îi acorda o mai mare atenție decât problemelor interne din România. Uneori, chiar Securitatea prelua știri de la Europa Liberă și le livra lui Ceaușescu ca informații strict secrete",

Ross Johnson, fost director al Radio Europa Liberă

GUSTUL LIBERTĂȚII

"Revoluția voastră nu a fost făcută la Washington sau la Moscova"

Credeți că misiunea Europei Libere în România a fost una de succes?

Da, dar românii ar trebui să răspundă acestei întrebări. Între 1960 și 1990, aproximativ 100.000 de est-europeni și 50.000 de cetățeni sovietici au fost sondați de câteva institute occidentale, în perioada călătoriilor întreprinse în Vest. Sondajele nu erau prezentate ca venind din partea Europei Libere și erau folosite, ca surse de informare statistică, de toate companiile media internaționale. Sigur că nu sunt perfecte, dar nici nu avem alte date comparative. În România, cel puțin aparent, Securitatea nu a fost niciodată însărcinată să afle numărul celor care ascultau Europa Liberă. În URSS au încercat să sondeze asta, iar cifrele, care sunt de găsit în diverse rapoarte secrete, sunt foarte aproape de cele obținute de noi prin sondajele invocate anterior. Iar conform datelor, în România audiența noastră era mai mare decât în orice altă țară est-europeană. Aveam în jur de 60% din populația adultă, iar majoritatea opiniilor sondate ne erau favorabile.

Cum interpretați faptul că aceiași oameni care ascultau Europa Liberă acum 25 ani, consideră astăzi că radioul a fost doar un avanpost al intereselor americane? Mai mult chiar, tot felul de sondaje recente confirmă nostalgia românilor pentru comunism.

Întotdeauna, sub dictaturi, oamenii dezvoltă așteptări nerealiste. Uitați-vă la Egiptul de astăzi, și la ce așteptări au oamenii în legătură cu viitorul. Mi-e teamă că mulți dintre ei vor fi dezamăgiți. Problema e însă altă. În primul deceniu postcomunist, și spun asta ca observator extern, nu ați

beneficiat de progresul înregistrat în alte țări foste comuniste. Poate că oamenii ar trebui să se gândească de ce nu a fost și aici același ritm. Așteptări înșelate? False speranțe? S-a așteptat vreodată cineva ca Europa Liberă să rezolve toate problemele? Asta e absolut nerealist. Scopul postului a fost să pună punct confruntării din Europa și represiunii comuniste. Toate acestea s-au întâmplat. Ce a urmat după a fost, de la caz la caz, mai bine sau mai puțin bine. Dar niciodată n-a fost sarcina Europei Libere să rezolve asta.

Credeți că regimurile comuniste ar fi căzut mai greu dacă n-ar fi existat Europa Liberă?

Nu vom ști niciodată cu precizie, dar cred că postul a jucat un rol important. Poate că dacă Europa Liberă n-ar fi relatat, regimurile comuniste ar fi reușit să limiteze daunele politice. Aș spune că postul nu a fost un factor al schimbării, dar a contribuit la producerea sa. Schimbarea a fost o combinație de elemente – disoluția elitelor comuniste, precaritatea economică, decizia Moscovei de a nu salva dictaturile folosind forța militară.

Creditați ideea că aceste revoluții au fost negociate de SUA și URSS, de Bush și Gorbaciov?

Nu. Nu poți controla astfel de evenimente. Noi, la Europa Liberă, am încercat din răspuțeri să relatăm pe cât mai multe canale posibile evenimentele din Cehoslovacia sau Polonia, care ar fi putut decurge cu totul altfel, precum în România. URSS decisese să nu intervină, dar în lipsa informațiilor venite din exterior, care au impus ideea că lucrurile nu mai pot da înapoi, am fi putut asista la încercarea unor elite locale de a folosi violența împotriva demonstranților. Se putea întâmpla foarte ușor în Germania de Est.

Cum vedeți în decembrie 1989 evoluția evenimentelor, în contextul în care România rămăsese singura redută nereformată a comunismului

Credeam că lucrurile nu mai pot rezista prea mult. Transmiteam în România toate informațiile despre evenimentele din celelalte state comuniste, dar nu știam când se va întâmpla ceva și aici. Apoi a fost Timișoara, un catalizator al schimbării produse ulterior.

A fost o revoluție "made in Romania"

Da. N-a fost o revoluție făcută la Washington sau la Moscova. Din nefericire, răsturnarea regimului nu s-a produs pașnic, iar violența dictaturii a instigat și mai mult oamenii. Revoluția a fost făcută la București și, din păcate, aici nu au avut loc rapid dezvoltările democratice vizibile în alte țări din regiune.

I-ați numi disidenți pe cei care ascultau Europa Liberă în România anilor '80?

Întrebarea poate fi reformulată: a fost asta o scuză pentru a nu face nimic altceva? În unele cazuri, probabil că a fost. Pe de altă parte, un ascultător al postului afla atunci lucruri pe care nu le-ar fi putut cunoaște dacă lectura Scânteia sau privea programul televiziunii naționale. Nu știm cât de importantă sau neimportantă a fost informația acumulată. Și nu cred că cineva din exterior ar trebui să judece acțiunile sau non-acțiunile oamenilor aflați în situația respectivă. Haideți să spunem atât: a asculta Europa Liberă în România anilor '80 reprezenta o jumătate de pas spre disidența.

DEMERS

Arhiva Europei Libere, la București?

Ce se întâmplă cu arhivele Europei Libere?

Toate arhivele emisiunilor sunt la Institutul Hoover, în vreme ce arhivele institutului de cercetare afiliat radioului sunt la Budapesta. Europa Liberă a donat aceste arhive Institutului Hoover tocmai cu intenția de a fi livrate, la un moment dat, țărilor care au avut serviciu dedicat. Am reușit să facem asta în cazurile Poloniei, Ungariei sau Cehiei, în urmă cu un deceniu, pentru că în țările respective am avut un partener instituțional cu care să dialogăm. În cazul României însă, nu a existat așa ceva. Astăzi, putem în sfârșit să discutăm acest subiect cu Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc și cu Arhivele Naționale. Probabil vom semna un acord pe această temă cu partenerii români pentru a aduce copii ale arhivelor la București.

Asta înseamnă că aceste arhive trebuie digitalizate?

O parte din ele, cele mai fragile, au fost deja. De asemenea, pentru diverse programe comemorative, au fost trecute în format electronic diferite emisiuni, folosite de serviciul pentru Republica Moldova al Europei Libere. Dar majoritatea arhivelor sunt încă neprocesate. Obiectivul este să le punem la dispoziția celor interesați cât mai repede posibil.

Liviu Tofan a strâns anul trecut bani, într-un teledon public lansat special pentru aducerea în țară a arhivei Europei Libere. Mai e de actualitate demersul său?

Știu că s-au strâns niște bani și cred că inițiativa e binevenită, pentru că orice sumă ar fi utilă în efortul de digitalizare a arhivei. Pe de altă parte, în ultimul an am încercat să punem la punct un acord instituțional, așa că orice altă inițiativă în domeniu a trecut în plan secund. Deci banii de care vorbiți nu au ajuns la Institutul Hoover, dar sper să o facă curând, pentru că finanțarea exterioară e fundamentală. Cred că tot ce s-a salvat în arhiva ar trebui să ajungă în România. E doar o problemă de timp și bani.

<http://www.evz.ro/detalii/stiri/violenta-metodelor-romanesti-a-fost-unica-928167.html>

Hotnews – 27 aprilie 2011

Aici e Radio Europa Libera: Alfabetul demnitatii si luciditatii

Esenta propagandei totalitare este sa plasmuiasca o hiper-realitate, diferita de aceea a faptelor verificabile. Acum 25 de ani, cand a avut loc catastrofa nucleara de la Cernobâl, presa scrisa si vorbita a regimurilor comuniste, inclusiv a celui de la Bucuresti, au negat realitatea, au amanat cat s-a putut anuntarea cataclismului.

Radio Europa Libera a fost sursa de informatii, obiectiva si tocmai de aceea credibila, in acel moment de maxima ingrijorare si maxima primejdie. La fel, in noaptea cutremurului din martie

1977, romanii au aflat de la Europa Libera ce se intampla in tara lor. Cand in tara menestrelul comunismului dinastic, Adrian Paunescu, organiza orgiile agitatorice ale “Cenaclului Flacara al Tineretului Revolutionar”, la Europa Libera Cornel Chiriac propunea o tabla de valori alternativa pentru tinerii insetati de muzica rock si folk.

Cand Sergiu Andon, actualul aghiotant al lui Dan Voiculescu, ridica in slavi, in paginile “Scanteii”, organul oficial al CC al PCR, ceea ce regimul numea “legalitatea socialista”, Emil Georgescu spulbera in chip usturator aceasta fictiune. Sa ne miram ca regimul si-a trimis ucigasii cu simbria spre a-l lichida? Sa ne miram de atacurile impotriva unor Monica Lovinescu, Virgil Ierunca si Paul Goma la Paris? Sa ne miram de campaniile odioase de compromitere prin calomnii ordinare a redactorilor si colaboratorilor acestui post de radio? Sa ne miram ca unele din aceste campanii continua pana in ziua de azi?

Situatia economica, pictata in culori trandafirii de scribii propagandei, era analizata cu competenta in editorialele d-lui Serban Orescu. Cea politica, in editorialele profesorului Vlad Georgescu, mai devreme cele ale lui Noel Bernard. Se stabilea un canon al acuratetii, onestitatii si rigorii. Starea culturii tot mai vasalizata, tot mai agresata de sistem era analizata de Monica Lovinescu, Virgil Ierunca, Gelu Ionescu. A fi mentionat pozitiv la Europa Libera insemna un cerciat de onorabilitate.

Abuzurile Securitatii erau prezentate in cumplita si ubicua lor realitate. De aici si obsesia acestei insitutii criminale de a penetra si infiltra postul de radio. Mitologiile dominante despre istoria PCR erau demistificate. De la Washington veneau comentariile politice, sobre si aplicate, ale lui Nestor Ratesh, reportajele lui Constantin Alexandroaie, reflectiile unor distinsi intelectuali precum Matei Calinescu si Virgil Nemoianu. De la New York au transmis ani de zile jurnalisti respectati precum Liviu Floda si Justin Liuba. Printre colaboratori, tin sa-l amintesc pe regretatul Cornel Dumitrescu, ani de zile redactor, impreuna cu Dan Costescu si Liviu Cangeopol, al saptamanalului “Lumea Libera Romaneasca”.

Fara Radio Europa Libera, cetatenii Romaniei s-ar fi sufocat intr-o stare de autarhie spirituala, de inanitie informatională de tot mai devastator marasm moral. In timp ce presa oficiala trambita “valorile eticii si echitatii socialiste”, Radio Europa Libera rostea adevarul despre un sistem totalitar intemeiat pe duplicitate, amnezie si manipulare.

<http://tismaneanu.wordpress.com/2010/10/13/aici-e-radio-europa-libera-informatie-adevar-speranta/>

Miercuri, 27 aprilie 2011, ora 11.00, a avut loc la sediul Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului si Memoria Exilului Romanesc, o dubla lansare de carte (*Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents*, CEU Press, 2010; *Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond*, Stanford University Press, 2010), cu participarea editorului/ autorului, dl. A. Ross Johnson, fostul director al postului de radio Europa Libera, research fellow & adviser to the RFE/RL Archive Project at the Hoover Institution, Stanford University. Lansarea de carte a fost urmata de o masa rotunda,

moderata de Damiana Oțoiu, director al Departamentului exil și minorități, IICCMER, la care au participat: dl. A. Ross Johnson, Hoover Institution; dl. Mihnea Berindei, cercetător CNRS și membru al Consiliului științific al IICCMER; dl. Dorin Dobrințu, director al Arhivelor Naționale ale României și dl. Stephen Ruken, secretar II al Ambasadei SUA din București.

www.crimelecomunismului.ro

A Message from Professor Vladimir Tismaneanu, President of the Scientific Council, IICCMER

Radio Free Europe: The Voice of Hope, Dignity, and Truth

Let me first congratulate the participants to this exceptionally significant event. In times of moral disarray, social oppression, political crisis, and continuous aggression against the autonomy of the mind, Radio Free Europe was indeed “*ziarul vorbit al românilor de pretutindeni*” (the spoken newspaper of Romanians everywhere). For millions of Romanians, it was the voice of hope, dignity, and truth. After 1989, it remained a model of objectivity, fair-mindedness, and genuine journalism.

I grew up listening to Radio Free Europe. In a Bucharest pervaded by official lies, with newspapers dominated by sycophantic poems and hagiographic articles celebrating the “victories of socialism” and the “triumphant march of Marxism-Leninism”, not to speak of the infinite genius of the general secretary (first Gheorghiu-Dej, then Ceaușescu), Radio Free Europe was indeed the source of our refusal to despair. I started listening to RFE haphazardly, “zapping” on our family’s radio receiver (an antiquated East German piece) and discovering the “forbidden fruits”: RFE, Voice of America, Deutsche Welle, Radio Vatican, BBC. I even listened to Radio Tirana denouncing the Khrushchevite “traitors and renegades.”

Thanks to RFE—by far the most influential of all Western broadcasting to Romania—I learned a lot about the system. I made a habit of listening to director Noel Bernard’s superbly informed and remarkably balanced editorials. His extraordinary voice, penetrating and subtle, made the comments doubly effective. The rigor of the interpretation was complemented by the sobriety of his tone. To the prevailing legends about the continuous successes of Romania’s socialist strategy, Bernard opposed a lucid vision which emphasized the rise of anti-dogmatic forces within world communism. For him, communist tyranny was not irreversible. He insisted on the benefits of pluralism, a concept execrated by Romanian party hacks. Radio Free Europe under Noel Bernard and later under Vlad Georgescu proposed an alphabet of dignity and lucidity. Mention should be made of the directorship ensured in the late 1950s and early 1960s by the distinguished political scientist, Professor Ghiță Ionescu, the author, among other seminal works, of that monument of insightful scholarship, the pioneering volume “Communism in Romania” (Oxford University Press, 1964).

<http://www.hotnews.ro/stiri-opinii-8557843-aci-radio-europa-libera-alfabetul-demnitatii-luciditatii.htm>

Ziarul de Gardă – 19 aprilie 2011

Din arhivele „Europa Libera” si „Vocea Americii”

Dubla lansare de carte si dezvaluiri la Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului si Memoria Exilului Romanesc (IICCMER).

Miercuri, 27 martie, la sediul din Bucuresti al institutiei va avea loc un eveniment, care va avea în prim plan postul de radio „Europa Libera” si postul „Vocea Americii”.

Printre invitati se numara A. Ross Johnson, fost director al postului de radio Europa Libera, acum research fellow & adviser to the RFE/RL Archive Project at the Hoover Institution, din cadrul Stanford University, dar si Mihnea Berindei, cercetator CNRS si membru al Consiliului stiintific al IICCMER. Vor fi prezenti Dorin Dobrinu, director al Arhivelor Nationale ale Romaniei dar si Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din Bucuresti.

Intalnirea va fi moderata de Damiana Otoi, director al Departamentului exil si minoritati, din cadrul IICCMER. “Vor fi lansate cartile **“Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents**, (CEU Press, 2010) si **„Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond”**, (Stanford University Press, 2010), cu participarea autorului, A. Ross Johnson, fost director al postului de radio Europa Libera. Cartile sunt foarte voluminoase si înca nu au fost traduse în Romania. Ele au aparut doar în SUA si Ungaria”, ne-a declarat Damiana Otoi.

Amandoua volumele contin arhive si dezvaluiri, in premiera, asupra posturilor de radio Europa Libera si Vocea Americii, care au influentat mentalitatile în a doua jumătate a secolului 20. „In carti se afla si corespondenta care ajungea la Europa Libera, dar si unele dezvaluiri din arhivele americane. Dealtfel, IICCMER are in aceasta perioada un proiect pentru aducerea in tara a arhivelor din America ale postului Europa Libera, legate de anul 1956 (cand a fost revolutia din Ungaria). Sunt inregistrari si note ale CIA, care a realizat o ancheta fata de jurnalistii de la Europa Libera, daca acestia au fost suficient de obiectivi sau daca au instigat populatia din Europa de Est la alte revolte”, ne-a mai dezvaluit Damiana Otoi.

Intrarea la evenimentul de la sediul IICCMER este libera.

Despre parteneriatul realizat intre IICCMER si Radio Europa Libera, mai multe detalii pot fi gasite [aici](#)

<http://www.ziaruldegarda.ro/2011/04/din-arhivele-%E2%80%99Europa-libera%E2%80%9D-si-%E2%80%99Vocea-americii%E2%80%9D/>

Online student – 24 aprilie 2011

Dubla lansare de carte la IICCMER

Multe s-au spus si multe se vor mai spune despre marea pata neagra din istoria unamitatii-comunismul. Cu siguranta ca vor ramane si lucruri nespuse. Nespuse erau multe si pe vremea comunismului. Dar un rol crucial l-a avut **Radio Romania Libera**, ai carui jurnalisti transmiteau asumandu-si un mare risc.

[Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului si Memoria Exilului Romanesc](#) va gazdui miercuri, **27 aprilie, la 11 AM** un eveniment dedicat rolului **Radio Europa Libera** in timpul Razboiului Rece: ***The Other Romania. Cold War Broadcasting.***

Cu aceasta ocazie va avea loc o dubla lansare de carte (***Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents***, CEU Press, 2010; ***Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond***, Stanford University Press, 2010), cu participarea editorului/ autorului, dl. A. Ross Johnson, fostul director al postului de radio Europa Libera, research fellow & adviser to the RFE/RL Archive Project at the Hoover Institution, Stanford University.

Lansarea de carte va fi urmata de o masa rotunda la care vor participa: dl. **Mihnea Berindei**, cercetator CNRS si membru al consiliului stiintific al [IICCMER](#); dl. **Dorin Dobrinu**, director al Arhivelor Nationale ale Romaniei si dl. **Stephen Ruken**, secretar adjunct al Ambasadei SUA din Bucuresti.

Evenimentul va avea loc la sediul [IICCMER](#): Str. Alecu Russo, no. 13-19, Et. 5, ap.11, sector 2, Bucuresti.

<http://www.onlinestudent.ro/stiri/dubla-lansare-de-carte-la-iiccmr>

Veioza arte – 27 aprilie 2011

The Other Romania. Cold War Broadcasting

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) va găzdui miercuri, 27 aprilie, la 11 AM, evenimentul „The Other Romania. Cold War Broadcasting”, dedicat rolului Radio Europa Liberă în timpul Războiului Rece. Cu această ocazie va avea loc o dublă lansare de carte (***Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents***, CEU Press, 2010; ***Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond***, Stanford University Press, 2010), cu participarea autorului/ editorului, dl. A. Ross Johnson. Lansarea de carte va fi urmată de o masă rotundă moderată de Damiana Oțoiu la care vor participa: dl. A. Ross Johnson; dl. Mihnea Berindei, cercetător CNRS și membru al consiliului științific al IICCMER; dl. Dorin Dobrinu, director al Arhivelor Naționale ale României și dl. Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din București. Evenimentul va avea loc la sediul IICCMER: Str. Alecu Russo, nr. 13-19, et. 5, ap.11, sector 2, București.

Volumul editat de către A. Ross Johnson și R. Eugene Parta (*Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents*, CEU Press, 2010) examinează în detaliu rolul Radio Europa Liberă în dinamica Războiului Rece. Reunind mărturii, studiile reunite în acest volum descriu impactul transmisiunilor radio asupra populațiilor și regimurilor de dincolo de Cortina de Fier. Remarcabil atât prin partea de analiză, cât și printr-o valoroasă colecție de documente din arhivele secrete ale fostelor țări din Blocul Sovietic, majoritatea publicate pentru prima dată aici, volumul de față arată că aceste transmisiuni nu au constituit doar o sursă de informație. Prin informație și analiză, această formă de comunicare necenzurată a reușit să ofere perspectivă și speranță ascultătorilor din Europa de Est, conturându-se, așa cum demonstrează acest volum, ca o alternativă simbolică la monopolul de putere comunist.

Bazându-se pe de o extinsă cercetare în arhive din SUA, Germania, Polonia și Ungaria și numeroase interviuri, cât și pe experiența personală a autorului, dl. A. Ross Johnson, volumul , *Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond*, Stanford University Press, 2010, examinează primii douăzeci de ani de funcționare a Radio Europa Liberă. Folosind documente ale CIA, unele dintre ele declassificate la cererea autorului, A. Ross Johnson își concentrează efortul analitic asupra originilor și rolului RFE/RL în contextul strategiei de securitate națională ale SUA, acordând o atenție specială rolului avut de CIA în organizarea și finanțarea postului de radio între anii 1949 și 1971. Studiul acoperă, așadar, o perioadă cu o importanță crucială atât pentru istoria Radio Europa Liberă, cât și pentru cea a țărilor Europei de Est, anume evenimentele din Polonia și Ungaria din 1956, respectiv din Cehoslovacia, 1968.

Autorul/ editorul acestor volume, A. Ross Johnson este research fellow și adviser to the RFE/RL Archive Project at the Hoover Institution, Stanford University, precum și senior scholar al Woodrow Wilson International Institute for Scholars. A. Ross Johnson a fost senior executive al RFE/RL între anii 1988 și 2002, ocupând funcțiile de director al Radio Europa Liberă și director al RFE/RL Research Institute.

Lansarea celor doua volume va fi urmată de o masă rotundă dedicată activității secției românești a RFE. Dl. Mihnea Berindei, cercetător la Institut des Sciences Sociales du Politique, CNRS, membru al Consiliului științific al IICCMER, va vorbi despre scrisorile trimise postului de radio Europa Liberă de către ascultători în anii '80, reunite în volumul *Ultimul deceniu comunist. Scrisori către Radio Europa Liberă. Vol. I: 1979-1985* (ed. Gabriel Andreescu, Mihnea Berindei, Polrom, 2010). Dl. Dorin Dobincu, director al Arhivelor Naționale ale României, membru al Consiliului științific al IICCMER, va vorbi despre colecția Anneli Ute Gabany, aflată în cercetare la Arhivele Naționale ale României, și care conține cu precădere documente privitoare la Europa liberă. Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din București, va face o comparație între activitatea și obiectivele RFE/RL și ale postului „Voice of America”.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc are drept obiectiv administrarea și analiza, de o manieră riguroasă și științifică, a memoriei regimului comunist din România, precum și a consecințelor acestuia. O parte importantă din activitatea

IICCMER vizează culegerea, arhivarea și publicarea documentelor referitoare la istoria comunismului și la exilul românesc din perioada 1940-1989. În prezent, Departamentul Exil și Minorități al IICCMER desfășoară, în parteneriat cu Radio Europa Liberă, două proiecte de digitizare, procesare și valorificare ale unor fonduri documentare valoroase pentru studiul istoriei exilului românesc, aflate la Hoover Institution Archives (în cadrul Stanford University).

Organizatori: IICCMER & Radio Free Europe/ Radio Liberty

Parteneri: Centrul de Introspecție Vizuală

Parteneri media: 22, Radio România Actualități, veiozaarte.ro, modernism.ro, ARTBoom.ro, onlinestudent.ro

<http://veiozaarte.ro/2011/04/27/the-other-romania-cold-war-broadcasting/>

Modernism – 26 aprilie 2011

The Other Romania. Cold War Broadcasting

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) va găzdui **miercuri, 27 aprilie, la 11 AM**, evenimentul „The Other Romania. Cold War Broadcasting”, dedicat rolului **Radio Europa Liberă** în timpul Războiului Rece. Cu această ocazie va avea loc o dublă lansare de carte (*Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents*, CEU Press, 2010; *Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond*, Stanford University Press, 2010), cu participarea autorului/ editorului, dl. A. Ross Johnson. Lansarea de carte va fi urmată de o masă rotundă moderată de Damiana Oțoiu la care vor participa: dl. A. Ross Johnson; dl. Mihnea Berindei, cercetător CNRS și membru al consiliului științific al IICCMER; dl. Dorin Dobrințu, director al Arhivelor Naționale ale României și dl. Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din București. Evenimentul va avea loc la sediul IICCMER: Str. Alecu Russo, nr. 13-19, et. 5, ap.11, sector 2, București.

Volumul editat de către A. Ross Johnson și R. Eugene Parta (*Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents*, CEU Press, 2010) examinează în detaliu rolul Radio Europa Liberă în dinamica Războiului Rece. Reunind mărturii, studiile reunite în acest volum descriu impactul transmisiunilor radio asupra populațiilor și regimurilor de dincolo de Cortina de Fier. Remarcabil atât prin partea de analiză, cât și printr-o valoroasă colecție de documente din arhivele secrete ale fostelor țări din Blocul Sovietic, majoritatea publicate pentru prima dată aici, volumul de față arată că aceste transmisiuni nu au constituit doar o sursă de informație. Prin informație și analiză, această formă de comunicare necenzurată a reușit să ofere perspectivă și speranță ascultătorilor din Europa de Est, conturându-se, așa cum demonstrează acest volum, ca o alternativă simbolică la monopolul de putere comunist.

Bazându-se pe de o extinsă cercetare în arhive din SUA, Germania, Polonia și Ungaria și numeroase interviuri, cât și pe experiența personală a autorului, dl. A. Ross Johnson, volumul , *Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond*, Stanford University Press, 2010, examinează primii douăzeci de ani de funcționare a Radio Europa Liberă. Folosind documente ale CIA, unele dintre ele declassificate la cererea autorului, A. Ross Johnson își concentrează efortul analitic asupra originilor și rolului RFE/RL în contextul strategiei de securitate națională ale SUA, acordând o atenție specială rolului avut de CIA în organizarea și finanțarea postului de radio între anii 1949 și 1971. Studiul acoperă, așadar, o perioadă cu o importanță crucială atât pentru istoria Radio Europa Liberă, cât și pentru cea a țărilor Europei de Est, anume evenimentele din Polonia și Ungaria din 1956, respectiv din Cehoslovacia, 1968.

Autorul/ editorul acestor volume, A. Ross Johnson este research fellow și adviser to the RFE/RL Archive Project at the Hoover Institution, Stanford University, precum și senior scholar al Woodrow Wilson International Institute for Scholars. A. Ross Johnson a fost senior executive al RFE/RL între anii 1988 și 2002, ocupând funcțiile de director al Radio Europa Liberă și director al RFE/RL Research Institute.

Lansarea celor doua volume va fi urmată de o masă rotundă dedicată activității secției românești a RFE. Dl. Mihnea Berindei, cercetător la Institut des Sciences Sociales du Politique, CNRS, membru al Consiliului științific al IICCMER, va vorbi despre scrisorile trimise postului de radio Europa Liberă de către ascultători în anii '80, reunite în volumul *Ultimul deceniu comunist. Scrisori către Radio Europa Liberă. Vol. I: 1979-1985* (ed. Gabriel Andreescu, Mihnea Berindei, Polrom, 2010). Dl. Dorin Dobincu, director al Arhivelor Naționale ale României, membru al Consiliului științific al IICCMER, va vorbi despre colecția Anneli Ute Gabany, aflată în cercetare la Arhivele Naționale ale României, și care conține cu precădere documente privitoare la Europa liberă. Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din București, va face o comparație între activitatea și obiectivele RFE/RL și ale postului „Voice of America”.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc are drept obiectiv administrarea și analizarea, de o manieră riguroasă și științifică, a memoriei regimului comunist din România, precum și a consecințelor acestuia. O parte importantă din activitatea IICCMER vizează culegerea, arhivarea și publicarea documentelor referitoare la istoria comunismului și la exilul românesc din perioada 1940-1989. În prezent, Departamentul Exil și Minorități al IICCMER desfășoară, în parteneriat cu Radio Europa Liberă, două proiecte de digitizare, procesare și valorificare ale unor fonduri documentare valoroase pentru studiul istoriei exilului românesc, aflate la Hoover Institution Archives (în cadrul Stanford University).

Organizatori: IICCMER & Radio Free Europe/ Radio Liberty

Parteneri: Centrul de Introspecție Vizuală

Parteneri media: 22, Radio România Actualități, veiozaarte.ro, modernism.ro, ARTBoom.ro, onlinestudent.ro

<http://www.modernism.ro/2011/04/26/the-other-romania-cold-war-broadcasting/>

ArtBoom – 27 aprilie 2011

The Other Romania. Cold War Broadcasting @ IICCMER

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER) va găzdui miercuri, 27 aprilie, la 11 AM, evenimentul „The Other Romania. Cold War Broadcasting”, dedicat rolului Radio Europa Liberă în timpul Războiului Rece. Cu această ocazie va avea loc o dublă lansare de carte (*Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents*, CEU Press, 2010; *Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond*, Stanford University Press, 2010), cu participarea autorului/ editorului, dl. A. Ross Johnson. Lansarea de carte va fi urmată de o masă rotundă moderată de Damiana Oțoiu la care vor participa: dl. A. Ross Johnson; dl. Mihnea Berindei, cercetător CNRS și membru al consiliului științific al IICCMER; dl. Dorin Dobrințu, director al Arhivelor Naționale ale României și dl. Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din București. Evenimentul va avea loc la sediul IICCMER: Str. Alecu Russo, nr. 13-19, et. 5, ap.11, sector 2, București.

Volumul editat de către A. Ross Johnson și R. Eugene Parta (*Cold War Broadcasting: Impact on the Soviet Union and Eastern Europe: A Collection of Studies and Documents*, CEU Press, 2010) examinează în detaliu rolul Radio Europa Liberă în dinamica Războiului Rece. Reunind mărturii, studiile reunite în acest volum descriu impactul transmisiunilor radio asupra populațiilor și regimurilor de dincolo de Cortina de Fier. Remarcabil atât prin partea de analiză, cât și printr-o valoroasă colecție de documente din arhivele secrete ale fostelor țări din Blocul Sovietic, majoritatea publicate pentru prima dată aici, volumul de față arată că aceste transmisiuni nu au constituit doar o sursă de informație. Prin informație și analiză, această formă de comunicare necenzurată a reușit să ofere perspectivă și speranță ascultătorilor din Europa de Est, conturându-se, așa cum demonstrează acest volum, ca o alternativă simbolică la monopolul de putere comunist.

Bazându-se pe de o extinsă cercetare în arhive din SUA, Germania, Polonia și Ungaria și numeroase interviuri, cât și pe experiența personală a autorului, dl. A. Ross Johnson, volumul , *Radio Free Europe and Radio Liberty: The CIA Years and Beyond*, Stanford University Press, 2010, examinează primii douăzeci de ani de funcționare a Radio Europa Liberă. Folosind documente ale CIA, unele dintre ele declassificate la cererea autorului, A. Ross Johnson își concentrează efortul analitic asupra originilor și rolului RFE/RL în contextul strategiei de securitate națională ale SUA, acordând o atenție specială rolului avut de CIA în organizarea și finanțarea postului de radio între anii 1949 și 1971. Studiul acoperă, așadar, o perioadă cu o importanță crucială atât pentru istoria Radio Europa Liberă, cât și pentru cea a țărilor Europei de Est, anume evenimentele din Polonia și Ungaria din 1956, respectiv din Cehoslovacia, 1968.

Autorul/ editorul acestor volume, A. Ross Johnson este research fellow și adviser to the RFE/RL Archive Project at the Hoover Institution, Stanford University, precum și senior scholar al Woodrow Wilson International Institute for Scholars. A. Ross Johnson a fost senior executive al RFE/RL între anii 1988 și 2002, ocupând funcțiile de director al Radio Europa Liberă și director al RFE/RL Research Institute.

Lansarea celor doua volume va fi urmată de o masă rotundă dedicată activității secției românești a RFE. Dl. Mihnea Berindei, cercetător la Institut des Sciences Sociales du Politique, CNRS, membru al Consiliului științific al IICCMER, va vorbi despre scrisorile trimise postului de radio Europa Liberă de către ascultători în anii '80, reunite în volumul *Ultimul deceniu comunist. Scrisori către Radio Europa Liberă. Vol. I: 1979-1985* (ed. Gabriel Andreescu, Mihnea Berindei, Polrom, 2010). Dl. Dorin Dobincu, director al Arhivelor Naționale ale României, membru al Consiliului științific al IICCMER, va vorbi despre colecția Anneli Ute Gabany, aflată în cercetare la Arhivele Naționale ale României, și care conține cu precădere documente privitoare la Europa liberă. Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din București, va face o comparație între activitatea și obiectivele RFE/RL și ale postului „Voice of America”.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc are drept obiectiv administrarea și analizarea, de o manieră riguroasă și științifică, a memoriei regimului comunist din România, precum și a consecințelor acestuia. O parte importantă din activitatea IICCMER vizează culegerea, arhivarea și publicarea documentelor referitoare la istoria comunismului și la exilul românesc din perioada 1940-1989. În prezent, Departamentul Exil și Minorități al IICCMER desfășoară, în parteneriat cu Radio Europa Liberă, două proiecte de digitizare, procesare și valorificare ale unor fonduri documentare valoroase pentru studiul istoriei exilului românesc, aflate la Hoover Institution Archives (în cadrul Stanford University).

Organizatori: IICCMER & Radio Free Europe/ Radio Liberty

Parteneri: Centrul de Introspecție Vizuală

Parteneri media: 22, Radio România Actualități, veiozaarte.ro, modernism.ro, ARTBoom.ro, onlinestudent.ro

<http://artboom.ro/blog/2011/general/the-other-romania-cold-war-broadcasting-iiccmr.html>

WebPR – 27 aprilie 2011

Radio Libertatea in timpul Razboiului Rece.

(Miercuri, 27 Aprilie, 11.00 la IICCMRE) A. Ross Johnson, Mihnea Berindei, Dorin Dobrinu, Stephen Ruken.

Institutul de Investigare a Crimelor Comunismului si Memoria Exilului Romanesc va gazdui un eveniment dedicat rolului Radio Europa Libera/Radio Libertatea in timpul Razboiului Rece. Cu aceasta ocazie va avea loc o dubla lansare de carte (Radiodifuziunea in timpul Razboiului Rece: Impactul asupra Uniunii Sovietice si asupra Europei de Est: Colectie de studii si documente, 2010; Radio Europa Libera si Radio Libertatea: Anii CIA si mai departe, 2010), cu participarea editorului, d-l A. Ross Johnson, fostul director Europa Libera, cercetator bursier si consilier al Proiectului Arhiva RFE/RL la Hoover Institution, Universitatea Stanford.

Lansarea de carte va fi urmata de o masa rotunda la care vor participa: d-l Mihnea Berindei, cercetator la CNRS si membru al consiliului Stiintific al IICCMER; d-l Dorin Dobrinu, director al Arhivelor Nationale ale Romaniei; si d-l Stephen Ruken, secretar adjunct al Ambasadei SUA din Bucuresti.

http://www.webpr.ro/stiri-webreleases_cultura-8511319-publicatiile-independente-vreema-represiunii-libertatii-expresie.htm